

“Chtěli jsme Rusy zmlátit a ukázat jim, kam nemají strkat nos,” řekl Američan a zalitoval

pokec24.cz/blog/chteli-jsme-rusy-zmlatit-a-ukazat-jim-kam-nemaji-strkat-nos-rekl-american-a-zalitoval

josh-xy

5. 3. 2023

“Chtěli jsme Rusy zmlátit a ukázat jim, kam nemají strkat nos,” řekl Američan a zalitoval

V minulosti se cesty ruských a amerických vojáků často křížily při různých cvičeních. A tento příběh je z jednoho z takového setkání. Všichni vojáci ze Států mají jeden společný rys: kamkoli přijdou, chovají se arogantně a věří, že nikdo není víc *cool* než oni. I Superman je slabší.

Materiál vychází ze vzpomínek jednoho amerického vojáka. Podělil se o ně na vlastním blogu po mnoha letech – když odešel z armády na vlastní přání. Pozoruhodné je, že je to vzácnost. A proto bude materiál opravdu hodnotný.

Podle slov Američana (*překlad autora blogu*)

“Podílel jsem se na jednom velkém projektu. Byli tam Rusové. Na obou stranách byli zkušené muži, kteří toho hodně zažili.

Když projekt dospěl k logickému závěru, sedli jsme si ke stolu a oslavit úspěchy. “V jednu chvíli za nás začalo mluvit vypité. Protože ani jedna ze stran nikdy předtím nic podobného nepořádala. A tak jsme se nakonec začali bavit o tom „věčném“, kdo ve druhé světové válce vyložil více úsilí než ostatní, o tom, jestli Američané letěli na Měsíc, nebo ne. A sami jsme nevěděli jak, dostali jste se ke zbraním a k tomu, či armáda má lepší vojáky. “ Nakonec to všechno dospělo k otázce Rusa:

– Říkáte o sobě, že jste nejsilnější armáda na světě, ale proč se nás potom tolik bojíte? My jsme přece dobrosrdeční. A vy jste u nás se svými chlapci už půl roku, ještě jsme nikomu nic zlého neudělali, – řekl Rus s upřímným zájmem.

– No, co jsem o Rusech věděl do toho? Všechno, co jsem o nich kdy slyšel – bylo jen z úst zkušeného instruktora, vyšší hodnosti než já. Byl dvakrát vážně zraněn. A pokaždé říkal, že to bylo kvůli Rusům. Že něčeho takového jste schopni jen vy. Od něj jsem se o těch situacích dozvěděl víc. Byl přece jen vyšší hodnosti a nikdo jiný než Rusové ho nikdy předtím nezranil.

Dva příběhy Američana

Když si oddechl, americký voják vyprávěl dva příběhy, které slyšel od svého mnohem zkušenějšího instruktora zraněném ruskýma rukama:

“První vážné zranění utrpěl v Afghánistánu. Jako mladý muž, úplný zelenáč, ucho, tam byl ve službě. Při střežení území, které mu bylo přiděleno, odhalil ve vzduchu dva vrtulníky. Poznal je – byly ruské. Nikdo však nevěděl, proč se tam objevily. Najednou se prudce otočily a letěly směrem k nám. Soustředil jsem se a začal čekat na příležitost střílet na zničení z výhodné pozice. V 30 metrech ode mne, zastaviv přímo nad roklí, se nijak nehýbaly. Střílím a střílím, ale kulky doslova létají jen od něho. Vzdálenost byla krátká, a tak jsem spatřil usmívajícího se pilota. Ruského pilota. A poslední, co si pamatuji ... byl úsměv na jeho tváři. Pak jsem se probudil zpátky na základně.

Ukázalo se, že ušetřil zelenáče, ucho a nezlikvidoval mě, na památku mi nechal otřes mozku. Teprve později jsem se dozvěděl, že nejlepší esa mezi nimi Evropany nelikvidují. Vyřazují je ze stavu a ponechávají je naživu.”*“Příště jsem se s Rusy setkal v Kosovu. Neměli ani žádné zbraně. Žádnou municí, žádné zásoby. Zvenčí vypadali navíc maximálně zbytečně. No, co tihle „automaty“ a helmy dokážou udělat s vycvičenými Američany? Při všem jejich přání, tak nic. Ale jejich vzdorovité chování nás dráždilo ze všeho nejvíc. S civilisty se bavili, dokonce jim pekli chleba. A jezdili v obrněných transportérech. Pokud jde o nás, k americkým vojákům se tam chovali s opovržením. Komu by se takové chování vůbec mohlo líbit? Tak jsme se rozhodli, že jim to vrátíme. Aby věděli, že kam nemají strkat nos,. Abychom je „zlehka“ zmlátili, ale nedotáhli to do extrému. Prostě jim ukázat, že je lepší se takhle na cizím území nechovat.*

*K rendezvous jsme se připravovali, jako by šlo o velkou operaci. Od neprůstřelných vest až po tasery. Nic vážnějšího jsme nebrali. Rozhodli jsme se tam jít pod rouškou noci, jako skuteční profesionálové. Najednou se z ničeho nic ozve výkřik: **“Urá-urá-urá-urá!”** a Rusové v pruhovaných tričkách vyběhli ze svých úkrytů. Nepamatuji si, co se pak stalo, probudil jsem se až v nemocnici s bolestí hlavy. Nejenže nám všem „zhasli světla“, ale ještě nás odvezli na základnu. Tak bylo několik desítek zkušených amerických vojáků vyřazeno z boje, aniž by jim způsobili nějaké kritické škody. **Ale nejvíc ze všeho se americký voják divil, proč si Rusové, když se o útoku dozvěděli, oblékli pruhovaná trička, a ne neprůstřelné vesty.***

Od té doby tyto dvě historky vyprávěl svým mužům, aby se k Rusům chovali opatrněji. Nebylo totiž jasné, co se od nich dá očekávat. A přesto byli ruští vojáci noblestnější. Dokonce pomohli svým “kolegům”, kteří celou operaci připravili, aby jim dali za vyučenou, dostat se domů.

<https://mpsh.ru>

Překlad Peter 008

sdíletj na